

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/117/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2325201656
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2325201656.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti A.: A., nar. XX.XX.XXXX, a B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, so sídlom Staničná 5, 924 01 Galanta, deti rodičov matka: C. D. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, XXX XX B., zastúpená: Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Ďumbierska 3F, 831 01 Bratislava, IČO: 36 836 460, a otec: F. G. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, XXX XX B., zastúpený: JUDr. Ivana Zmeková, PhD., advokátka, so sídlom Zámocká 18, 811 01 Bratislava, IČO: 42 254 396, za účasti Okresnej prokuratúry Galanta, so sídlom Hlavná ulica 987/25, 92429 Galanta, v konaní o návrhu otca na nariadenie výchovného opatrenia, a o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č.k. 5P/75/2025-67 zo dňa 19.06.2025, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia.
2. Návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 22.05.2025, sa otec návrhom vo veci samej, domáhal uloženia výchovného opatrenia matke a otcovi, spočívajúce v povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu v špecializovanom zariadení TENENET o.z, so sídlom Lichnerova 41, 903 01 Senec, v rozsahu 30 hodín od právoplatnosti rozhodnutia, za účelom zlepšenia vzťahov medzi rodičmi, zlepšenia ich komunikácie a rodičovských zručností, a výchovné opatrenie otcovi a maloletým deťom, spočívajúce v povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu v špecializovanom zariadení TENENET o.z, so sídlom Lichnerova 41, 903 01 Senec, v rozsahu 30 hodín od právoplatnosti rozhodnutia, za účelom zlepšenia vzťahov medzi otcom a deťmi. Súčasne navrhol, aby súd, pokiaľ by mal za to, že je v danej veci potrebné uložiť výchovné opatrenie bezodkladne, nariadil neodkladné opatrenie, ktorým bude nahradené rozhodnutie vo veci samej.
3. Súd prvej inštancie takto rozhodol podľa § 324 ods. 1,2,3, § 325 ods. 1,2, § 326 ods. 1,2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 330 ods. 1,2, § 159, § 161 ods. 1,2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), § 2 ods.1, zák. č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), dospejúc k záveru, že v danom prípade neboli splnené zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia a otcom tvrdené skutočnosti, ktorými odôvodňuje potrebu nariadenia výchovného opatrenia rodičom a deťom, budú predmetom dokazovania v konaní vo veci samej. K skutkovej a právnej argumentácii otca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia poukázal na účel neodkladného opatrenia, pri riešení situácií, ktoré neznesú odklad a sú naliehavé, pri osvedčení ohrozenia života, zdravia, zdravého vývinu, výchovy či výživy maloletých detí. Konštatoval, že maloletý B. (8 rokov) a maloletá A. (16 rokov) pochádzajú z manželstva rodičov, ktoré bolo rozsudkom Okresného

súdu Galanta č. k. 5P/49/2024-99 zo dňa 01.10.2024 rozvedené a na čas po rozvode boli upravené pomery k maloletým deťom (rozsudok nie je právoplatný a toho času prebieha odvolacie konanie). Dôvodil, že uloženie výchovného opatrenia neodkladným opatrením, v zmysle návrhu otca (uložiť povinnosť rodičom a maloletým deťom podrobiť sa odbornému poradenstvu v rozsahu 30 hodín, za účelom zlepšenia vzťahov medzi rodičmi, otcom a deťmi), nezodpovedá zákonným podmienkam § 325 ods. 1 CSP. Dôvodil, že o nariadení výchovného opatrenia podľa § 37 Zákona o rodine súd rozhoduje rozsudkom v konaní vyžadujúcom si postup ako v konaní vo veci samej (t.j. nariadenie pojednávania, vykonanie dokazovania v rozsahu potrebnom na zistenie skutočného stavu veci a na vydanie rozhodnutia vo veci samej). Poukázal na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Trnave sp.zn. 12CoPno/7/2025 zo dňa 07.05.2025 (vydaného v odvolacom konaní vo veci rozvodu rodičov a úpravy pomerov k maloletým deťom po rozvode), že v zmysle záverov rodinno-právneho kolégia Krajského súdu v Trnave, výchovné opatrenie uložením povinnosti zúčastniť sa psychologického poradenstva, možno uložiť rozhodnutím vo veci samej a zároveň dodal, že nariadeniu neodkladného opatrenia bráni aj nedostatok procesnej podmienky, v podobe skôr začatého konania v tej istej veci, keď o identickom návrhu otca rozhodol už týmto uznesením odvolací súd.

4. Proti uzneseniu podal prostredníctvom právnej zástupkyne podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP, § 62 CMP odvolanie otec, navrhujúc ho zmeniť a nariadiť neodkladné opatrenie v zmysle jeho návrhu. Nestotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, ktorý je v rozpore so skutočným stavom veci, vykonaným dokazovaním a záujmom maloletých detí. O nariadenie neodkladného opatrenia žiadal z dôvodu, že situácia v rodine je alarmujúca, jeho vzťah s deťmi sa deštruuje a rodina potrebuje okamžitú odbornú pomoc, ktorú bez ochoty matky spolupracovať, nemožno zabezpečiť. Za preukázania, že jeho vzťah s deťmi, ako aj vzťah medzi rodičmi, sú značne narušené, komunikácia rodičov nie je na požadovanej úrovni, súd prvej inštancie nesprávne uzavrel, že nie je daná potreba nariadiť neodkladné opatrenie. Podrobne situáciu v rodine, ako aj dôvody pre uloženie výchovného opatrenia, popísal v návrhu vo veci samej a podaní zo dňa 06.06.2025. Doplnil, že dňa 10.06.2025 prebehlo ďalšie stretnutie s maloletým, opäť len za prítomnosti matky, maloletý ho konfrontoval s otázkami, ktoré nie sú typické pre deti a súvisia s prebiehajúcim súdnym konaním, čo sa opakovalo aj v dňoch 18.06.2025, 24.06.2025, a 02.07.2025. Tieto stretnutia sú len pár minútové, za prítomnosti matky a pred jej domom, maloletý si svoje tvrdenia neustále utvrdzuje pohľadom na matku. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia sa žiadnym spôsobom nevyjadril k jeho tvrdeniam o nepriaznivej rodinnej situácii, preto je rozhodnutie nedostatočne odôvodnené. Súd dôvodil, že výchovné opatrenie možno uložiť rozhodnutím vo veci samej poukazujúc na závery rodinno-právneho kolégia Krajského súdu v Trnave, s čím nesúhlasil. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že o jeho identickom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia už rozhodoval Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 12CoPno/7/2025-264, zo dňa 07.05.2025 (ktorým návrh zamietol) v odvolacom konaní vo veci samej, teda, súdu prvej inštancie bráni nedostatok procesnej podmienky o návrhu vôbec rozhodovať, keď z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu vyplýva, že nerozhodoval o návrhu ako takom a odkázal ho na konanie vo veci samej.

5. Kolízný opatrovník navrhol uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť.

6. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca prostredníctvom právneho zástupcu navrhla uznesenie súdu prvej inštancie ako správne potvrdiť. Otcovu argumentáciu vo vzťahu k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia považovala za nesprávnu a rozpornú s právnym názorom odvolacieho súdu v rozhodnutí o predchádzajúcom totožnom návrhu otca v konaní vedenom na Krajskom súde v Trnave sp.zn. 12CoPno/7/2025, s ktorým sa s ohľadom na zjednotenie súdnej praxe stotožnila. Poukázala na celkovú nedôvodnosť návrhu na nariadenie výchovného opatrenia, v ktorom otec neuviedol, že rodičia nadviazali spoluprácu s ÚPSVaR Galanta za rovnakým cieľom, aký otec prezentuje v návrhu vo veci samej, a za účasti psychologičky dňa 18.06.2025 realizovali stretnutie (za účelom zjednotenia ich postupu pri obnovení styku otca s maloletým). Otec však odborné odporúčania nerešpektoval a nátlakovo naďalej trval na ním nastolených podmienkach styku s maloletým., a po opakovaných pokusoch o styk v zmysle dohody a za spolupráce s ÚPSVaR Galanta, kedy maloletý otca naďalej odmietal, otec spoločné stretnutie rodičov a psychologičky odmietol a tento proces ukončil. Nakoľko otec nerešpektoval odporúčania odborníkov, odmietol s nimi ďalej spolupracovať a v dôsledku jeho správania sa jeho vzťah s maloletým ani za odbornej pomoci nezmenil, jeho návrh na výchovné opatrenie označila za nedôvodný. Nielen z vyjadrenia maloletého, ale aj ostatných jeho súrodencov v konaní vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 5P/49/2024, je zrejmé, že rodičovské kompetencie otca sú značne znížené, v jeho výchove sú prvky násillia a jeho vzťah s deťmi vyplýva zo skúseností detí a prežitých situácií s otcom a nie je dôsledkom jej údajnej manipulácie. Ak otec sám nezmení svoje správanie, nie je v záujme

maloletých detí, aby boli nútené absolvovať otcom navrhované výchovné opatrenie len preto, lebo sa s ním odmietajú stretnúť z dôvodu traumatických zážitkov.

7. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

8. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

12. Podľa § 329 ods. 1 prvá veta CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

13. Podľa § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení: d) uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

14. Podľa § 37 ods. 7 Zákona o rodine súd sleduje vykonávanie výchovných opatrení najmä v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou, neštátnym subjektom a s príslušným zariadením.

15. Podľa § 37 ods. 8 Zákona o rodine súd hodnotí účinnosť výchovného opatrenia priebežne tak, aby pred uplynutím obdobia, ktoré uviedol v rozhodnutí o jeho uložení, zhodnotil splnenie účelu výchovného opatrenia. Súd zruší výchovné opatrenie, ak splnilo svoj účel. Ak je to v záujme maloletého dieťaťa, môže súd rozhodnúť o opakovanom uložení výchovného opatrenia alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia. Ak súd na základe zhodnotenia účinnosti výchovného opatrenia rozhoduje o opakovanom uložení výchovného opatrenia podľa odseku 3 alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia podľa odseku 3 alebo o nariadení ústavnej starostlivosti podľa § 54, môže dočasne upraviť pomery maloletého dieťaťa do právoplatnosti rozhodnutia.

16. Súd prvej inštancie správne vychádzal z osvedčovaného skutkového stavu vyplývajúceho z návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia a predložených listín, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na osvedčenie rozhodujúcich skutočností potrebných pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení, výsledky svojho zistenia správne zhodnotil a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Odvolací súd sa stotožnil nielen s výkladom inštitútu neodkladného opatrenia súdom prvej inštancie, ale aj v celom rozsahu po skutkovej a právnej s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, v ktorom súd prvej inštancie vo vzťahu k otázkam dôvodnosti návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní podstatný význam, v rozhodnutí sa náležite vypořiadal i s podstatnými tvrdeniami otca prezentovanými v jeho návrhu a priloženými listinami osvedčujúcimi ním tvrdený skutkový stav, a nepovažuje za potrebné dôvody už vyslovené opakovať (§ 387 ods. 2 CSP). Len v záujme doplnenia dôvodov rozhodnutia a vypořiadania sa s odvolacími námietkami otca dodáva nasledovné.

17. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

18. Odvolací súd zdôrazňuje, že je predovšetkým potrebné vysporiadať sa s otázkou funkcie a účelu procesného inštitútu neodkladného opatrenia a konanie o návrhu na jeho nariadenie (prípadne ex

offo), zásadne odlišovať od meritórneho konania. Neodkladné opatrenie v konaní vo veciach týkajúcich sa starostlivosti súdu o maloletých (§ 111 CMP) má byť prostriedkom ochrany zjavne ohrozených práv dieťaťa do doby, kým nebude o nich rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine. Základným predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je potreba bezodkladnosti súdnej úpravy pomerov účastníkov konania, v prípade konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, pomerov maloletého dieťaťa. Takýmto spôsobom sa zabezpečuje rýchla úprava jestvujúcich pomerov, ktoré, ako vyplýva zo samotného pojmu, neznesú ďalší odklad. Musí ísť teda o taký stav, ktorý si vyžaduje okamžitý zásah zo strany súdu, bez ktorého by mohlo dôjsť k ťažko napravitelnému, resp. nezvratnému poškodeniu oprávnených záujmov maloletého dieťaťa.

19. Odvolací súd pripomína, že osobitnej povahe tohto procesnoprávneho inštitútu zodpovedá aj zjednodušený a zrýchlený postup pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (spravidla súd rozhodne bez výsluchu, bez vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania). Súd nevykonáva riadne dokazovanie a pri rozhodovaní vychádza z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a listinnými dôkazmi osvedčených skutočností. Navrhovateľ musí preto opísaním rozhodujúcich skutočností a pripojením listinných dôkazov hodnoverne presvedčiť súd o potrebe tejto neodkladnej procesnej ochrany (spravdepodobniť naliehavú potrebu dočasnej ochrany, ako aj existenciu nároku vo veci samej). Dokazovanie má v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia povahu osvedčovania. To znamená, že súd na základe dostupných dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie relevantné skutočnosti, pričom nemusí dodržať formalizovaný postup štandardného procesného dokazovania. Osvedčené skutočnosti následne spĺňajú atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza.

20. K otcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. f/ CSP (t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo z prednesov účastníkov konania nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov konania, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti, alebo, ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z procesných ustanovení týkajúcich sa dokazovania. Odvolací súd v prejednávanvej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený, keďže rozhodnutiu súdu prvej inštancie vzťahujúce sa k posúdeniu dôvodnosti nariadenia výchovného opatrenia uložením povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu neodkladným opatrením, nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z obsahu návrhu otca a pripojených listín nevyplynuli, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré (pre posudzovanú vec) rozhodujúce skutočnosti, ktoré by boli otcom osvedčené ako dôvodné, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení procesného predpisu (§ 2 ods. 1 CMP, § 325 ods. 1 CSP), alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

21. K námietke otca, že uznesenie prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods.1 písm. h/ CSP) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanom prípade, v ktorom konajúci súd prvej inštancie zo správnych skutkových záverov vyvodil vo vzťahu k dôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle podaného návrhu otca správne právne závery a aplikoval správny právny predpis, namietaná vada konania nebola odvolacím súdom zistená. Rovnako odvolací súd v posudzovanej veci

nezistil existenciu danosti odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. b/ CSP, pre nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia.

22. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu, dôvodov návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia a jeho odvolania, dospel v súlade so súdom prvej inštancie k záveru, že potreba dočasnej úpravy pomerov v otcom navrhovanom smere dôvodná nebola a to vo vzťahu k splneniu všetkých zákonných podmienok § 325 ods. 1 CSP, pre nariadenie neodkladného opatrenia. Z obsahu návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia dokonca nevyplývajú ani konkrétne dôvody okamžitého zásahu súdu do pomerov účastníkov konania bez vykonania potrebného dokazovania, v ktorom otec odkazuje na dôvody návrhu v merite veci, a vo vzťahu k nariadeniu neodkladného opatrenia iba uvádza, že súhlasí, ak súd za dôvodné bude považovať nahradenie rozhodnutia vo veci samej neodkladným opatrením. Poukazuje na charakter a účel neodkladných opatrení a zdôrazňuje, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Splnenie aspoň jedného zo zákonných predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia musí súd primárne vyhodnotiť na základe návrhu, a to z rozhodujúcich skutočností uvedených v návrhu, v prípade konania vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti, aj bez návrhu. Pomery, ktoré majú byť neodkladným opatrením upravené, musia mať vždy povahu právnych vzťahov a potreba ich úpravy musí byť vždy bezodkladná, to znamená naliehavá a nevyhnutná. Odvolací dopíňa, že podmienky § 325 ods. 1 CSP, pre rozhodnutie súdu o nariadení výchovného opatrenia uložením povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia splnené neboli, nakoľko tu absentuje podmienka bezodkladnosti úpravy pomerov z dôvodu závažného ohrozenia dôležitých záujmov maloletých detí, prípadne ich výchovy a starostlivosti. Nebolo osvedčené, že situácia maloletých detí neznesie odklad. Uvedený záver sa týka tak časti návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáha uloženia výchovného opatrenia rodičom za účelom zlepšenia ich vzťahov a komunikácie, ako aj uloženia výchovného opatrenia otcovi a maloletým deťom za účelom zlepšenia ich vzťahov. Je nepochybné, že je v záujme maloletých detí, aby ich rodičia vedeli po rozvode manželstva primerane komunikovať a vzťahy medzi rodičmi a maloletými deťmi boli usporiadané. Ak otec v danom prípade tvrdí, že situácia v rodine je alarmujúca a jeho vzťahy s deťmi sa po rozvode deštruuju, môže do úvahy prichádzať konsolidácia vzťahov výchovným opatrením súdu, avšak na základe riadneho vyhodnotenia všetkých opodstatnených skutkových okolností majúci pre rozhodnutie o výchovnom opatrení, ktorým sa nariaďuje dotknutým osobám povinnosť zúčastniť sa odborného poradenstva, podstatný význam. Takýto postup súdu nie je dôvodný formou neodkladného opatrenia a v danom prípade iba na základe jednostranných tvrdení otca o príčinách narušených vzťahov a zjednodušených skratiek o ovplyvňovaní detí matkou. Na správnosť právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie v danom prípade rovnako nemajú vplyv otcovými tvrdenými okolnosťami o nerealizovanom styku s maloletým upravenom uznesením Krajského súdu v Trnave uznesením č.k. 12CoPno/7/2025-264, zo dňa 07.05.2025.

23. O návrhu otca na nariadenie výchovného opatrenia (§ 37 ods. 2 písm. d/ Zákona o rodine) rozhodne súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania rozhodnutím vo veci samej, po ustálení dôvodnosti nariadenia výchovného opatrenia, jeho účelu a rozsahu, s prihliadnutím na najlepší záujem maloletých detí, po vyhodnotení ich názoru, dôvodov narušenia vzájomných rodinných vzťahov a aktuálneho stavu.

24. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie v danej veci rozhodol v súlade s príslušnými ustanoveniami upravujúcimi inštitút neodkladného opatrenia, ktoré správne na danú vec aplikoval, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí vo veci samej.

26. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).